

Azara Abudcelai

*A*vui en dia encara hi ha "Bruixes" assenyalades per les seves comunitats de ser les responsables de preparar encanteris i pocions que causen la mort d'infants, familiars o qualsevol malaltia viral que castigui a la regió.

A Yandi (Ghana) existeix un campament on viuen aïllades 183 dones, on es guaireixen les acusades de bruixeria de tot el país.

L'Azara Abudcelai va ser portada a Yandi pel seu propi marit, que volia salvar-la de la mort, fa ja 2 dècades. Aquesta dona treballava amb el seu marit en la fabricació d'oli comestible, que després venien amb èxit en els mercats de Accra, la capital de Ghana. Un negoci que per molts anys va permetre pagar els estudis dels seus 4 fills i comptar amb una casa en bones condicions.

Però un dia, la mort sobtada del seu nebot va canviar la seva vida. El seu cunyat la va fer responsable de llençar "un mal d'ull" al jove, i la família i la resta de la comunitat la va acusar de bruixa.

L'Azara va afrontar un judici veïnal que va consistir en un ritual concret: el cap de la comunitat va practicar una ferida al coll a un gall. La supervivència de l'animal reflectiria la innocència de l'Azara.

Però el gall degollat va perdre els signes vitals als pocs segons, per la qual cosa la suposada bruixa va rebre una onada d'insults i maltractaments.

A la nit, quan tots dormien, el seu marit li va dir que havia de marxar o si no la matarien, així que ell mateix la va portar fins al campament. Primer s'anava a visitar cada setmana, però fa uns anys va morir i els seus fills poques vegades poden anar-hi.

Així que la seledat envaeix les seves hores en la improvisada casa de fang que comparteix amb altres tres dones. En un espai de 5m² sense mobles, només teles, coixins de colors i una foguera en la que preparen el menjar.

Adwoa Kawteng, de Actionaid, explica que els camps estan habitats per dones i homes, però que el 95% de la població són dones com l'Azara: ancianes, vídues i amb famílies en llocs llunyans. L'accés a la justícia és nul i han de cercar el seu propi menjar i aigua, en una regió on la sequera és la norma. Les acusades de bruixeria arriben al camp amb la certesa que és un viatge sense retorn.